

RICHTSNOER 7

Onderwerp: De betekenis van "elke periode van 24 uur"

Artikel: artikel 8, leden 2 en 5, van Verordening (EG) nr. 561/2006

Te volgen aanpak:

Overeenkomstig artikel 8, lid 2, van de verordening moet binnen elke periode van 24 uur na het einde van de voorafgaande rusttijd (normale of verkorte dagelijkse of wekelijkse rusttijd) een nieuwe dagelijkse rusttijd worden genomen. De volgende periode van 24 uur begint te lopen vanaf het einde van de genomen in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd. De term "in aanmerking komende" rusttijd moet worden opgevat als een rusttijd met een wettelijke minimumduur binnen een periode van 24 uur na het einde van de voorafgaande in aanmerking komende rusttijd. Het einde van de in aanmerking komende rusttijd kan meer dan 24 uur na het einde van de voorafgaande rusttijd vallen als de totale duur ervan langer is dan de wettelijke minimumduur.

Om vast te stellen of de bepalingen inzake dagelijkse rusttijden worden nageleefd, moeten de handhavingsinstanties alle perioden van 24 uur na een in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd bekijken.

Als handhavingsinstanties na een in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd perioden van activiteit vaststellen tijdens welke de bestuurder geen in aanmerking komende dagelijkse rusttijd heeft genomen, wordt aanbevolen dat handhavingsinstanties:

1. de bovengenoemde perioden van activiteit opsplitsen in opeenvolgende perioden van 24 uur, te rekenen vanaf het einde van de voorafgaande in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd

en

2. voor elk van deze referentieperioden van 24 uur de regels voor dagelijkse rusttijden toepassen.

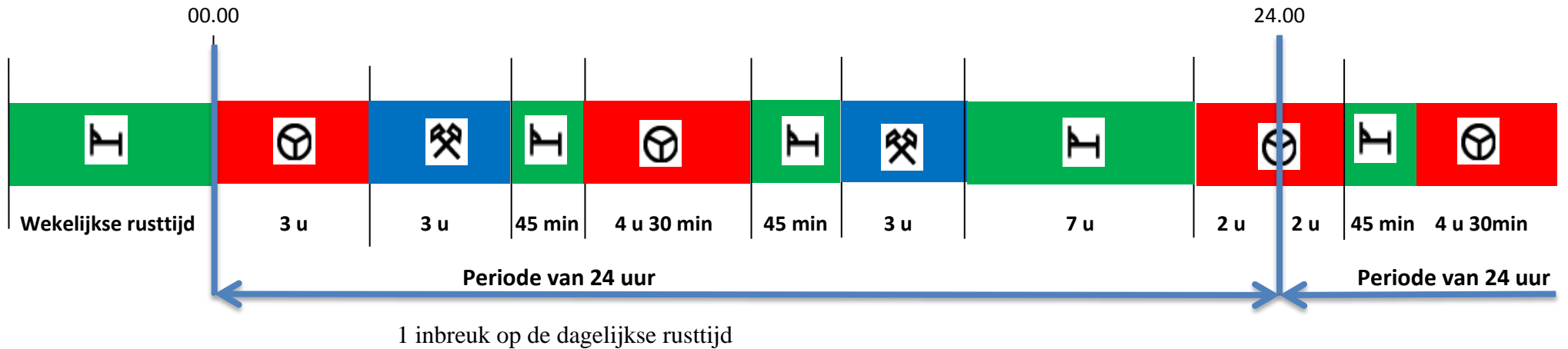
Als het einde van een periode van 24 uur in de lopende rusttijd valt, die geen in aanmerking komende rusttijd is omdat de wettelijke minimumduur niet binnen de periode van 24 uur is bereikt maar die verder loopt in de volgende periode van 24 uur en daar de vereiste minimumduur bereikt, wordt de volgende periode van 24 uur berekend vanaf het moment waarop een bestuurder zijn rusttijd met een totale duur van ten minste 9/11 uur of langer beëindigt en zijn dagelijkse werktijd hervat.

Als een in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd is vastgesteld, begint de beoordeling van de volgende periode van 24 uur aan het einde van die genomen in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd (vanaf het einde van de desbetreffende rusttijd als de genomen rusttijd in feite langer is dan de vereiste minimumperiode).

Aan de hand van deze berekeningsmethode moeten handhavingsinstanties alle inbreuken op een dagelijkse rustperiode binnen elke periode van 24 uur kunnen vaststellen en bestraffen.

Een vergelijkbare berekeningsmethode moet worden toegepast voor bestuurders die deel uitmaken van een meervoudige bemanning, waarbij de referentieperiode van 24 uur moet worden vervangen door een periode van 30 uur, zoals bepaald in artikel 8, lid 5, van de verordening.

Voorbeeld 1:

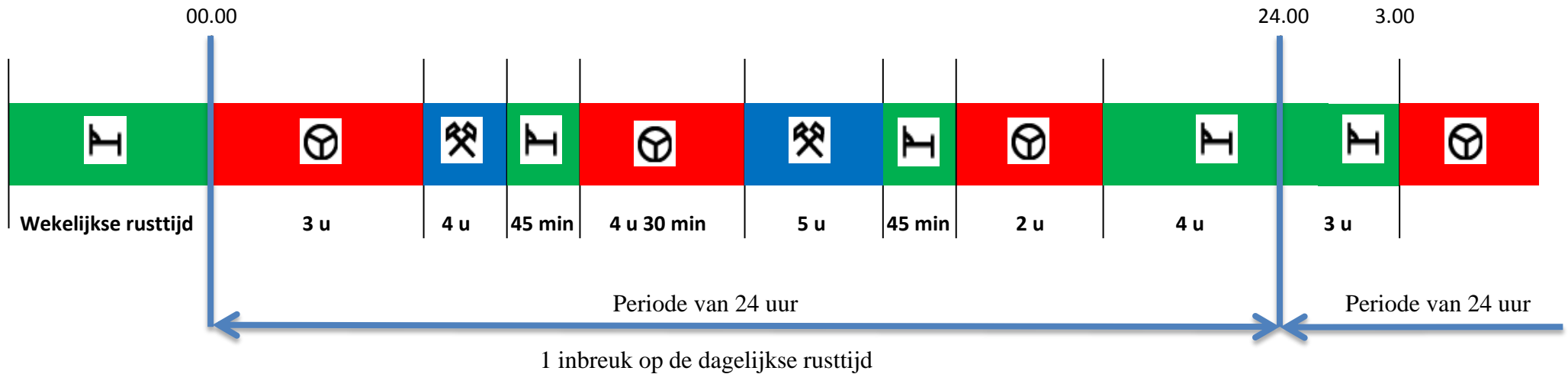

Volgens richtsnoer 7: Als handhavingsinstanties na een in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd perioden van activiteit vaststellen tijdens welke de bestuurder geen in aanmerking komende dagelijkse rusttijd heeft genomen, wordt aanbevolen dat handhavingsinstanties:

1. de bovengenoemde perioden van activiteit opsplitsen in opeenvolgende perioden van 24 uur te rekenen vanaf het einde van de voorafgaande in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd en
2. voor elk van deze referentieperioden van 24 uur de regels voor dagelijkse rusttijd toepassen.

De nieuwe periode van 24 uur begint om 24 u.

Voorbeeld 2:

Volgens richtsnoer 7: Als handhavingsinstanties na een in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd perioden van activiteit vaststellen tijdens welke de bestuurder geen in aanmerking komende dagelijkse rusttijd heeft genomen, wordt aanbevolen dat handhavingsinstanties:

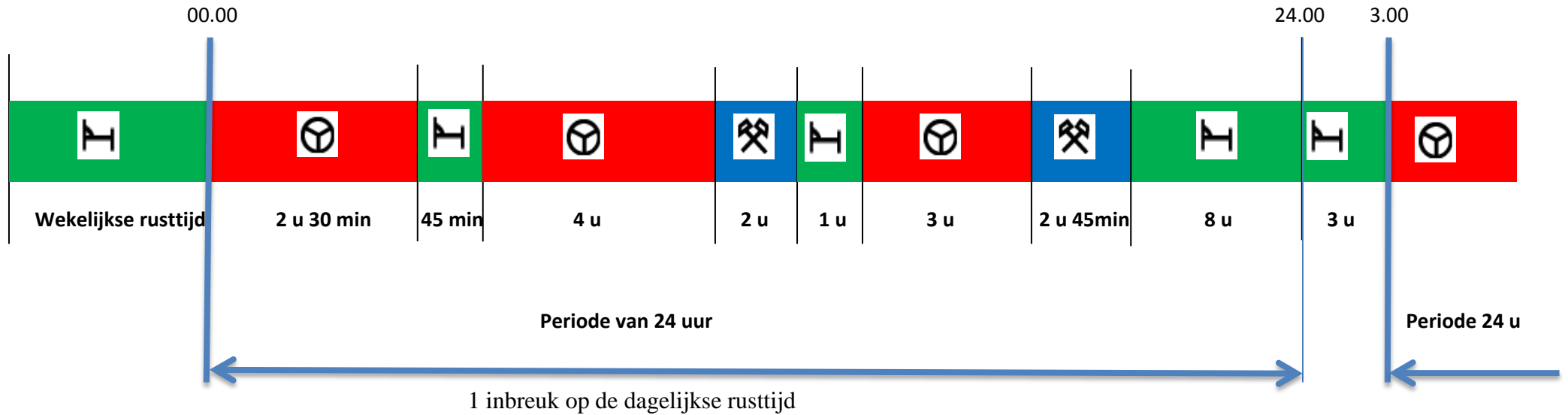
1. de bovengenoemde perioden van activiteit opsplitsen in opeenvolgende perioden van 24 uur te rekenen vanaf het einde van de voorafgaande in aanmerking komende dagelijkse of wekelijkse rusttijd

en

2. voor elk van deze referentieperioden van 24 uur de regels voor dagelijkse rusttijd toepassen.

Het einde van periode van 24 uur valt binnen de lopende rusttijd, die niet als rusttijd in aanmerking komt omdat de wettelijke minimumduur niet binnen de periode van 24 uur is bereikt. Het is ook geen dagelijkse rusttijd van een vereiste duur. Daarom begint de nieuwe periode van 24 uur om 24 u.

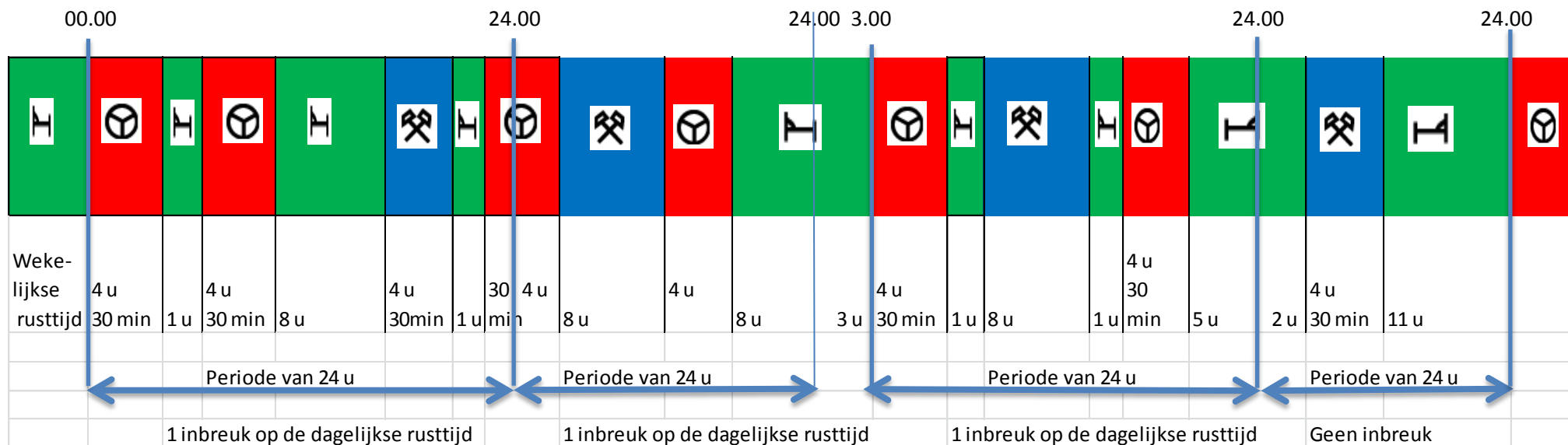
Voorbeeld 3:

Volgens richtsnoer 7: Als het einde van een periode van 24 uur in de lopende rusttijd valt, die geen in aanmerking komende rusttijd is omdat de wettelijke minimumduur niet binnen de periode van 24 uur is bereikt maar die verder loopt in de volgende periode van 24 uur en daar de vereiste minimumduur bereikt, wordt de volgende periode van 24 uur berekend vanaf het moment waarop een bestuurder zijn rusttijd met een totale duur van ten minste 9/11 uur of langer beëindigt en zijn dagelijkse werktijd hervat. Daarom begint de nieuwe periode van 24 uur om 3 u.

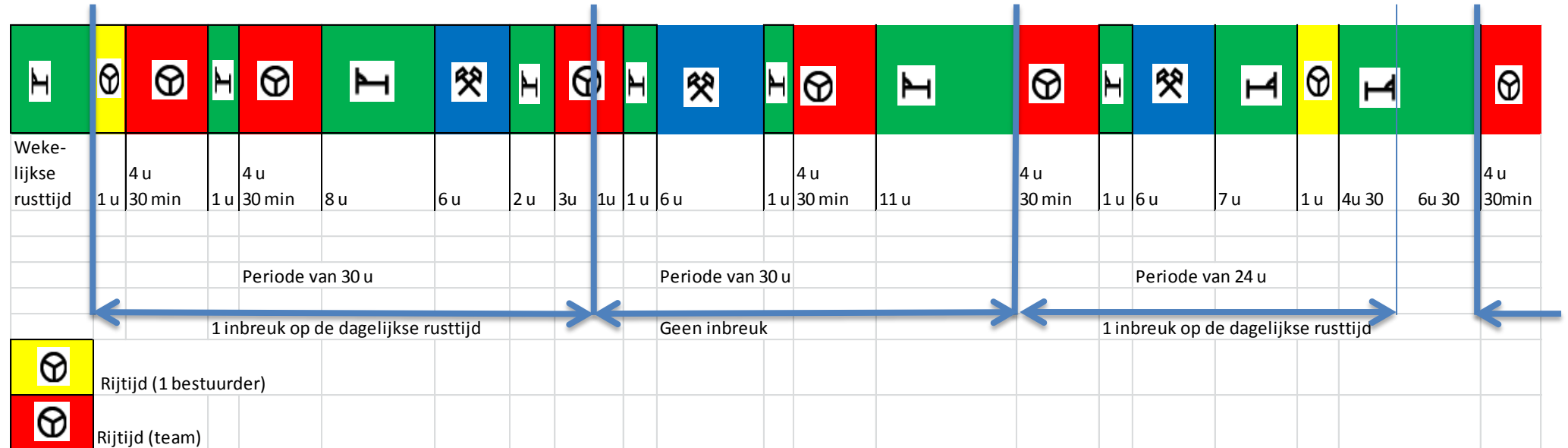
SOCIALE WETGEVING VOOR HET WEGVERVOER
Verordening (EG) nr. 561/2006, Richtlijn 2006/22/EG, Verordening (EU) nr. 165/2014

Voorbeeld 4:

SOCIALE WETGEVING VOOR HET WEGVERVOER
Verordening (EG) nr. 561/2006, Richtlijn 2006/22/EG, Verordening (EU) nr. 165/2014

Voorbeeld 5: Meervoudige bemanning

De bovenstaande voorbeelden zijn uitsluitend bedoeld om aanschouwelijk voor te stellen hoe **inbreuken op de dagelijkse rusttijd** kunnen worden vastgesteld op basis van een referentieperiode van 24 uur.